

at Forsvarshensynet ikke længer med Føie kunde gjøres gjældende for de fjernere Strækninger, saaledes indrømmes det nu, at det ei heller retferdiggjør Indskrænkningerne indenfor den nye Demarcationslinie; i det ene som i det andet Tilfælde bør de derfor uden videre hæves. Den Paastand, at der for Servituten paa Grundene indenfor Søerne skulde i sin Tid, efter 1660, være ydet en særlig Erstatning [af Staten, og at dennes Ret over disse derfor skulde være af en anden Bessaffenhed end den over de fjernere Grundene, som opgaves uden Bederlag ved Loven af 6te Januar 1852 — denne Paastand er en vilkaarlig Slutning af høist usikre og uklare Data, og den lader sig ikke bevise; Udvalget har, for om muligt at faae nogen Dplysning herom, henvendt sig til Geheimarchivet, men dette indeholder Intet, der kan vise, at Befalingen i Rescriptet af 4de Juni 1661 har været ledsaget af nogen almindelig Erstatning til Grundeierne indenfor den i hiint Aar dragne Linie. Der som en Erstatning har været ydet, har det vel nærmest været i Form af et Magelæg, hvorved Staten er kommen i Besiddelse af Grundene indenfor Søerne, men Staten har da senere afhændet dem igjen uden anden Indskrænkning end en Gjentagelse af bestaaende Lovbud, og selv denne Paamindeelse, der ogsaa i og for sig var overflødig, mangler jevnlig. Det fremgaar af den ovenfor paaberaabte Oversigt fra andet Brevskrivercontoir, at den Adkomst, med hvilken de private Grundene indenfor den nuværende Demarcationslinie besiddes, forsaavidt den kjendes, ingenlunde er den samme; der er væsentlige Forskjelligheder, og kun Lovgivningen har skabt sælles Vilkaar for dem alle. Nogle Grundene besiddes saaledes i Henshold til Gavebreve fra Kongerne Christian V, Frederik IV og Frederik V, og disse Gavebreve indeholde ingen indskrænkende Bestemmelser i Henseende til Grundenes Benyttelse. Andre Grundene ere solgte af Staten eller Kommunen, uden at Skjøderne indeholde Noget om Bebyggelsen. Indenfor den nuværende Demarcationslinie findes der endelig Grundene, som i mere end et halvt Aarhundrede have besiddet fuldstændig Byggefrihed, ja, paa hvilke Staten endog søgte at fremkalde en kunstig Bebyggelse ved Præmier, men som derpaa uden Erstatning ere blevne under-

fastede den almindelige Lovgivnings Indskrænkninger. Der er tilsendt Folkethinget et Andragende fra 11 Ciere af Grunde paa Vesterbro, som fra 1755 til 1808 vare aldeles frigivne, men derpaa inddroges under Lovens almindelige Regler; tilstødende Grundene, der have havt ganske den samme Historie, frigaves i 1852 uden Bederlag, og det Samme maa kunne fordrøes nu. Overhovedet vil det vise sig, at for Grundene paa den ene og den anden Side af den nuværende Demarcationslinie ere Adkomsterne og Forholdet til Staten i den Grad eensartede, at man ikke uden den meest udprægede Inconsequents vil kunne behandle dem forskjelligt ved Indskrænkningens Borttagelse.

Mindretallet maa saaledes, i Dverreensstemmelse med det til Thinget indsendte Andragende fra 37 Grundeiere, fastholde den Anskuelse, at Demarcationsindskrænkningen knytter sig alene til Lovgivningen, ikke til nogen privatretlig Adkomst, og at den alene kan opretholdes ved Hensynet til Hovedstadens Forsvar. Naar Fæstningsværkerne nedlægges, eller naar det erkjendes, at Forsvaret ikke længer kræver Bevarelsen af det aabne Belte indenfor Søerne, maa Indskrænkningen nu ikke mindre end i 1852 bortfalde uden noget Bederlag til Staten.

Som Følge heraf har dette Mindretal ikke uden Betænkelse kunnet slutte sig til de Forslag af Udvalget, som vedrøre en Aflysning af Indskrænkningen imod et Bederlag, men har dog efter moden Overveelse troet at kunne deeltage i disse. Mindretallet erkjender, at det vilde være utilraadeligt at lade Statskassen foretage de store Udgifter, som vilde udkræves efter Lovudkastet, og finder det derfor ogsaa rigtigst, at der foreløbig ikke tages nogen Bestemmelse om Nedlæggelsen af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjællands Side. Men naar den hidtilværende Tilstand saaledes bevares, naar Boldene og Bastionerne vedblive at danne en ikke nedlagt Befæstning omkring Byen, kan den saakaldte militaire Servitut ikke heller forlanges ophævet uden videre, og Mindretallet troer ikke at kunne gjøre nogen Indvending imod, at der aabnes de private Grundeiers Afgang til, naar denne Tilstand bevares, at frikjøbe deres Grundene. Det er for Mindretallet herved af afgjørende Betydning, at der ikke i denne Henseende udvæses no-